

Borov Venet

Borovi Veneti

Borov Venet govori jezik drugim neumeten,
mars'ka po hlevu diši tvoja beseda, Slo-vnet.
Lepši bilo bi berilo novic slovansko-venetskih,
ak' *slovajnarske* manj in bolj bi *venetske* bile.

Jan Makarovič

Stari in spoštovani pok. prof. Grafenauer me je v 6. razredu gimnazije v "Kratki zgodovini slovenskega slovstva" opozoril na moje pradede, ki so v okolici Tolmina že zgodaj sprejeli krščanstvo, medtem ko je bilo tam okoli še vedno nekaj poganov.

V Čedajskem evangeliu iz 11. stoletja so na robovih vpisana imena božjepotnikov iz okolice Tolmina, med katerimi je tudi moje rodbinsko ime. Zaradi tega sem se občasno pričel vse bolj zanimati za našo zgodovino in več let poslušal prijatelja Bora, ki mi je zanimivo razlagal svoje izsledke o Rasenih in Venetih. S pazljivostjo sem tudi zasledoval zadevne kritike v časopisu, ki pa seveda z izdajo knjige tudi niso prenehale.

Kot popoln laik na tem področju bi prosil vse Borove kritike, da prenehajo s preveč znanstvenim nakladanjem o zadevi in naj nam, povprečnim bralcem, na oprijemljiv način povedo, da se Bor moti in to na vsej črti.

V ta namen jim ni treba nič drugega, kot da vsak napiše svoj prevod besedišča na vrču Pa 16 (LLV) – Museo Civico di Padova, ki slovi: "V TO KLUTIARI ZVJAH STO."

Bor je ta napis prevedel s stavkom: "V tej čutari je zdrav sto."

Napis že sam po sebi zveni "slovenofonsko" in se za normalno pamet odlično sklada s posodo in njeno več ali manj obvezno vsebino.

Če pa kdo misli, da predmetne venetske besede na čutari nimajo zveze z njeno uporabo in s slovenščino, naj to nedvoumno dokaže. Naj pove, odkod naj bi te besede sicer izvirale in kako naj bi se po njegovem ta prevod pravilno glasil. Na ta način še nihče od kritikov ni Boru dokazal njegove "zmote". Le s tem bo čisto na kratko in za vse večne čase prenehala nadaljna črkarska pravda za naše in venečanske pravice. Bor se bo pa vrnil nazaj k Shakespearu in k "revolucionarni" poeziji. Škoda, da je umrl dr. Buhoslav Hrozny.

Boris Gostiša